

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Magarum & magorum in Thessalia transmutatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

858. Cap. LX. An, & quomodo diabolus alios in monstra vertat.
tus istam. En vt nec ouum ouo similis est, quàm hæc historia
 priori: vt meritò eadem videri possit. Quanquam illa in
 Sueuia, hæc in Belgio contigisse dicatur. Sed nihil obstat, idem
 bis, & in pluribus locis contigisse: poruit enim talis pica & in
 Sueuia, & in Belgio fuisse, vt jam verè de ea dici posset, illud
 Pœtæ:

● Quid. lib. 1.
 Am, eleg. 8.

*Est quadam (quisung, vobis cognoscere lenam,
 Audiat) est quadam nomine Dipsus anu.
 Ex re nomen habet: nigri non illa parentem
 Memnonis in roseis sobria vidit equis.
 Illa magas artes & aag, carmina nouit.
 Inq, caput liquidas arte recurvat aquas.
 Scit bene quid gramen, quid torto concita rhombo
 Licia, quid valeat virus amantis equa.
 Cum voluit, toto glomerantur nubila celo:
 Cum voluit, puro fulget in orbe dies.
 Sanguine (siqua fides) stillantia sidera vidi,
 Purpureus luna sanguine vultus erat.
 Hanc ego nocturnas versam volitare per umbras
 Suspicio, & pluma corpus anile tegi.
 Suspicio, & fama est: oculis quoq, pupula duplex,
 Fulminat, & geminum lumen ab orbe venit.
 Euocat antiquis proanos atanosq, sepulchris,
 Et solidam longo carmine findit humum.*

v.
 Apul. lib. 2.
 Abni aurei.

Quem morem, & quam artem iam olim in Thessalia fu-
 isse communem Madaurensis Philosophus tradit. Quippe cum
 deterrima versipelles in quoduis animal ore conuerso latenter obre-
 pant; vt ipsos etiam oculos Solis & iustitie facile frustrentur. Nam
 & aues, & vrsus, canes & mures, immò verò etiam muscus in-
 duunt. Ibi cadaueri custos constitutus, dum aduigilaret, hæc
 sibi accidisse scribit. Cum ecce crepusculum, & nox prouesta, &
 nox altior, & deinde concubia altiora; & iam nox intempesta, mi-
 hiq, oppido formido cumulatior quidem: cum repente introrepens
 mustela contra me constitit, obtutumq, acerrimum in me destitit;
 vt tantillum animalis præ nimia sui fiducia mihi turbauerit animi.
 Denique sic ad illam: Quin abis, inquam, impurata bestia, tegi
 admi

ad tui similes musculos recondis antequam nostri vim presentariam experiaris? quin abis? Terga vortit, & cubiculo protinus exterminatur. Expertus est postea, qualis fuerit illa mustela. Atque sequenti libro nequam ancilla illi indicavit, dominam suam, nocte proxima in aem se plumaturā, atque ad suum cupitum devolaturam, proin se se ad tantæ rei spectaculum cautè præpararet. Iamq; circa primam noctis vigiliam, inquit, ad superius cubiculum, suspensio & in sono vestigio me perducit. Ipsa per rimā ostiorum quampiam iubet spectare: qua sic gesta sunt. Iam primum omnibus lacinijs se devescit Pamphile, & arcula quadam reclusa pyxides plusculas inde depromit. de quib; unius operculo remoto, atque indidem egesta unguedine, diuq; palmulis suis adfricata, ab imis unguinibus se totam ad usque summos capillos perlinit: multumq; cū lucerna secretò collocata, membra tremulo succussu quatit. Quis leniter succuuantibus, promicant molles plumula, crescunt & fortes pinnula, duratur nasus incurvus; coguntur ungues adunci. Fit bubo Pamphile. Sic edito stridore querulo, iā sui periclitabunda paulatim terrā resultata; mox in altum sublimata forinsecus totis alis euolat. Et illa quidem magnis suis artibus volens reformatur. Rogavit deinde curiosus Philosophus ancillam, ut sibi quoq; inde vinctulum partiretur, atque ex homine aem faceret. Quid fit? Illa summa cum trepidatione irrepit cubiculū, & pyxidem depromit arcula, inquit auctor, (qui avidè manus immerfit, & hausto unguine corporis sui membra perfricuit) Iamq; alternis conatibus libratis brachijs, in aem similem gestiebam. Nec vlla plumula, nec usquam pinnula; sed planè pili mei crassantur in setas, & cutis tenella duratur in corium; & in extimis palmulis, perdito numero, toti digiti coguntur in singulas unguas; & de spina mea termino grandis cauda procedit. Iam facies enormis, & os prolixum, & nares hiantes, & labia pendula. Sic & aures immodicis horripilant auctibus. Ac, dum salutis inopia cuncta corporis mei considero, non aem me, sed asinum video. Hæc Lucius ex Luciano. Nam vterque asinus fuit; dum vterque ex Thessalia Arcadiam fecit.

Quod ne Milesijs fabulis ascribatur, idem narrant de Badulo rege Anglorum annales; qui & tradunt Ambrosij Mer-

Q9999 2

lini

VI.